

Arrest

nr. 136 596 van 19 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trad op 14 mei 2013 in het huwelijk met I.B., een vrouw met de Belgische nationaliteit.

1.2. Op 6 maart 2014 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 20 augustus 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

1.4. Op 1 september 2014 nam de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing, die verzoeker op 10 september 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer die verklaart te heten(1):

naam: [B.K.]

[...]

wordt inreisverbod voor 8 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

X in uitvoering van artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat betrokkene een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Het gedrag van betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat hoewel art. 8 EVRM stelt dat het recht op privé-leven door de overheid dient gerespecteerd te worden dat in hetzelfde art. 8 EVRM, lid 2 bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van strafbare feiten. Welnu uit het individueel dossier van betrokkene blijkt dat betrokkene reeds herhaaldelijk in aanraking is gekomen met de openbare ordediensten omwille van het plegen van strafbare feiten.

Er werden 6 PV's opgesteld door de politie van Bilzen/ Hoeselt/ Riemst uit hoofde van inbreuken jeugdbescherming problematisch opvoedingssituatie voor pasgeboren kind PV TG.42.L3.002944/2013, uit hoofde van autodiefstal PV TG.17.L3.002545/2013, uit hoofde van afval storten PV TG.64.L3.005975/2012, uit hoofde van laster en eerroof PV TG.52.L3.001794/2012, uit hoofde van heling PV TG. 27.L3.000638/2012, uit hoofde van misbruik van vertrouwen PV TG. 20.L3.000140/2012

Er werden 5 PV's opgesteld door de politie van Beringen/Ham/ Tessenderloo uit hoofde van gewone diefstal PV HA 18 LA006517/2011 en HA.18.L4.006315/2011, uit hoofde van winkeldiefstal PV HA.12.L4.005908/2011, uit hoofde van zware diefstal PV HA.11 .L.4.005940/2011, uit hoofde van winkeldiefstal PV HA.12.L4.Q04497/2011.

Er werd een PV opgesteld door de politie van GAOZ (Genk) uit hoofde [van] verdachte handelingen PV TG.45.L6 002296/2012

Er werd een PV opgesteld door de politie van Leuven uit hoofde van dronkenschap en weerspannigheid PV LE.41.CL.100550/2009.

Er werden 4 PV's opgesteld door de politie van Hazodi uit hoofde van, uit hoofde van zware diefstal PV HA.11.L4.006998/2011, uit hoofde weerspannigheid PV HA.41.L1.006999/2011, uit hoofde van schijnhuwelijk PV HA.55X1.002988/2011, uit hoofde van verdachte handelingen PV HA.45.L1.006342/2010.

Er werden 4 PV's opgesteld door de politie van Sint Truiden uit hoofde van, uit hoofde van bedreigingen PV HA.60.L7.007510/2009, uit hoofde van omkoping en vervalsing PV HA.25.L7.007445/2009, uit hoofde van schijnhuwelijk PV HA.55.L7.002911/2009, uit hoofde doodslag PV HA.30.L7.008968/2009 . Er werd een PV opgesteld door de politie van GDA Hasselt uit hoofde drugsbezit PV HA 60.F1.008378/2009

Op 26/10/2012 werd betrokkene veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot de maximumstraf van 30 maanden voor het bezit van speed, het toedienen van opzettelijke slagen en

verwondingen aan zijn echtgenote, zonder oogmerk om te doden maar met de dood tot gevolg en het verzuimen van hulp te verlenen of te verschaffen aan een persoon in groot gevaar.

Het wordt niet betwist dat hij zich kan beroepen op een gezins- of privéleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Betrokkene erkende met toestemming van de moeder een zoon [S.A.K.] [° 28/11/2012]. Op 3.07.2014 werd een dochter [B.I.] geboren. Er werd echter een PV opgesteld uit hoofde van inbreuken jeugdbescherming problematisch opvoedingssituatie voor pasgeboren kind PV TG.42.L3.002944/2013, De bijdrage aan de opvoeding van zijn mi[n]derjarig kind blijkt problematisch te zijn. Het verplicht verlaten van het grondgebied vormt een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van dit gezins-en privéleven.

De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen deze inmenging echter.

Overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt.

Overwegende dat zijn herhaaldelijk delinquent gedrag zijn gebrek aan verbetering aantoont.

Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden.

Om deze redenen wordt aan betrokkene in toepassing van art 74/11, §1, 2°, van de wet van 15.12.1980 een inreisverbod met de maximumtermijn van acht jaar opgelegd."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2; 7, eerste lid; 40ter; 43; 62 en 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt tevens dat er sprake is van machtsmisbruik en dat verweerder onbevoegd is om de bestreden beslissing te nemen.

Inzake de aangevoerde schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet stelt verzoeker het volgende:

"Dat de bestreden beslissing zeer voorbarig is en het artikel 74/11 Vreemdelingenwet schendt.

Artikel 74/11 Vreemdelingenwet bepaalt: "§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

[...]

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

De beslissing tot inreisverbod kon echter enkel samen worden genomen met het bevel om het grondgebied te verlaten in één en dezelfde beslissing. Hij ontving echter twee aparte beslissingen: een bijlage 20 en een bijlage 13sexies.

Beide beslissingen zijn duidelijk en onafscheidelijk met elkaar verbonden. Het is de Dienst Vreemdelingenzaken niet toegelaten deze beslissingen kunstmatig op te splitsen. Een vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten, dient volgens verzoeker dan ook te leiden tot een vernietiging van het inreisverbod.

Dat het bevel om het grondgebied te verlaten totaal niet werd gemotiveerd, zodat deze dient te worden vernietigd en bijgevolg ook het inreisverbod.”

3.2. Verweerder repliceert met betrekking tot dit onderdeel, van het middel als volgt:

“Wat betreft de kritiek van de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met het door haar ingestelde beroep tot nietigverklaring van de beslissing dd. 20.08.2014 van de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), laat de verweerder gelden dat deze kritiek vooreerst geen verband houdt met de verplichting om een bestuurshandeling formeel te motiveren en de door verzoekende partij aangevoerde schending dus niet kan doen aannemen, alsook dat de genoemde beslissing dd. 20.08.2014 van de federale staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding rechtsgeldig en uitvoerbaar moet worden geacht tenzij en tot dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er op het laatstgenoemde beroep anders over zou beslissen (zie ook R.v.St. nr. 50.134, 09.11.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 49.748, 20.10.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 43.513, 28.06.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p. ;).

[...]

Verzoekende partij meent uit artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet te kunnen afleiden dat het bevel om het grondgebied te verlaten één en ondeelbaar is met het inreisverbod.

Dienaangaande laat verweerder gelden dat deze beslissingen onmiskenbaar twee onderscheiden beslissingen uitmaken, waaraan verschillende feitelijke en juridische motieven ten grondslag liggen.

Het weze benadrukt dat het bevel om het grondgebied te verlaten een verwijderingsmaatregel uitmaakt, dit terwijl het inreisverbod het verbod oplegt tot toegang en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden.

Uit artikel 1 van de Vreemdelingenwet blijkt immers afdoende dat de beslissing tot verwijdering enerzijds en de beslissing waarbij de toegang en het verblijf op het grondgebied voor een bepaalde termijn wordt verboden onmiskenbaar twee onderscheiden beslissingen uitmaken.

Artikel 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

(...)

6° beslissing tot verwijdering : de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;

7° verwijdering : de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verwijdering, namelijk de fysieke verwijdering van het grondgebied;

8° inreisverbod : de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering;” [...]

De beschouwingen van verzoekende partij kunnen niet worden aangenomen.”

3.3. De Raad stelt vast dat uit de bewoordingen van artikel 74/11, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat verweerder de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van meer dan vijf jaar kan nemen indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid maar dat dan wel vereist is dat deze beslissing “gepaard” gaat met een beslissing tot verwijdering. Verweerder heeft voorafgaand aan de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, en meer specifiek op 20 augustus 2014, een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd door de Raad bij arrest nr. 136 593 van 19 januari 2015 evenwel vernietigd. Een voorgaand bevel wel om het grondgebied te verlaten dient voorts als opgeheven te worden beschouwd aangezien verweerder verzoeker na de afgifte van dit bevel in het bezit stelde van een attest van immatriculatie en een vreemdeling niet terzelfdertijd onderworpen kan zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en beschikken over een tijdelijke verblijfstitel (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530). Derhalve kan de Raad enkel vaststellen dat de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van 1 september 2014 – ook al is dit een afzonderlijke beslissing – niet gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten of een andere verwijderingsmaatregel en verzoeker terecht aanvoert dat artikel 74/11, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK